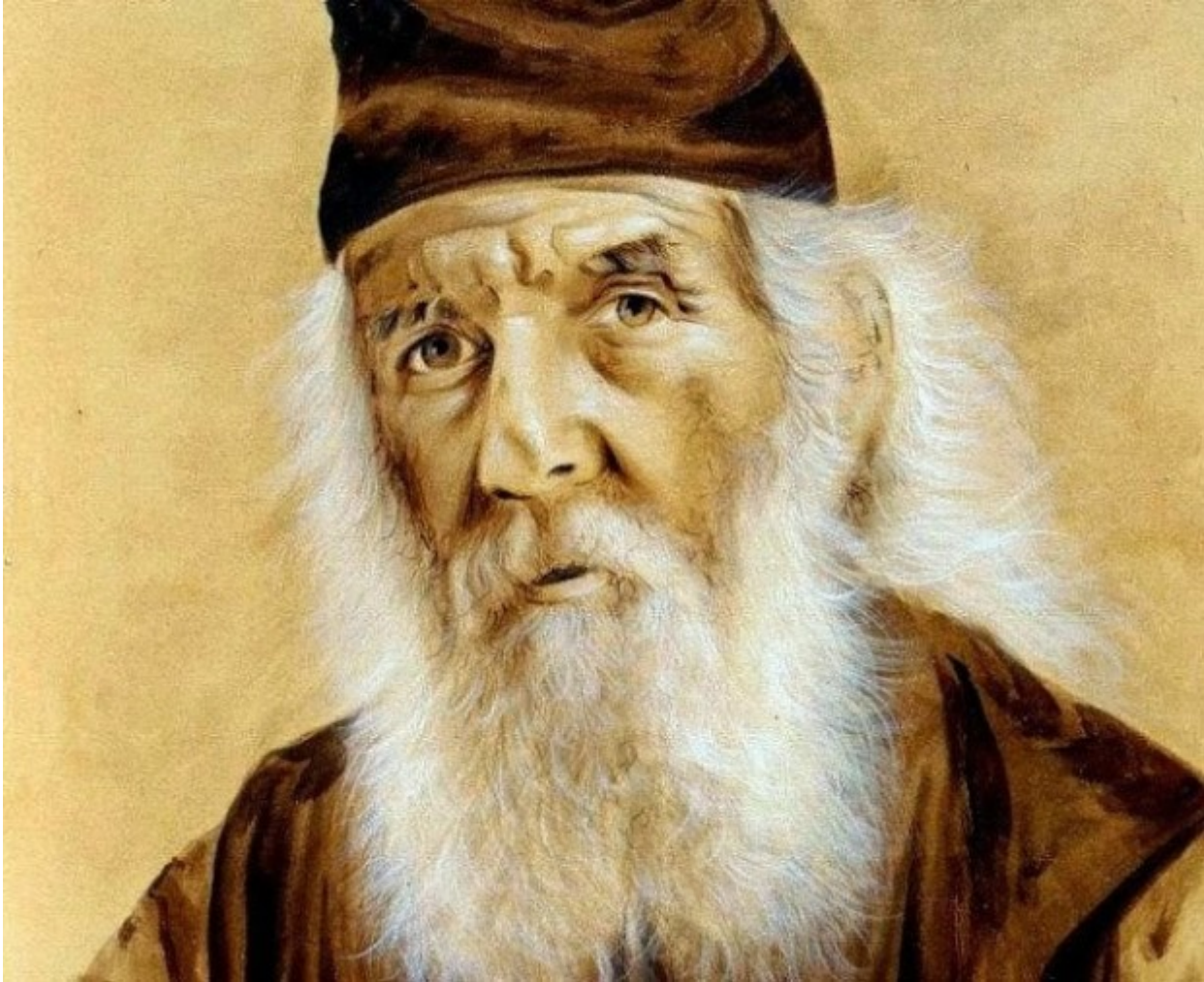

Συνέντευξη του ερημίτη π. Γαβριήλ (Bunge) που ασπάστηκε την Ορθοδοξία

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Συνέντευξη στο περιοδικό Neskoutsny Sad και στην δημοσιογράφο Anna Paitcheva παραχώρησε ο ιερομόναχος Gabriel Bunge. Ο π.Γαβριήλ γεννήθηκε το 1940 στην Κολωνία. Το 1963 έγινε βενεδικτίνος μοναχός και το 1973 ιερέας.

Είναι διδάκτωρ στη φιλοσοφία και στη θεολογία. Επίσης είναι πατρολόγος εξειδικευμένος στον ΑΣΒβά Ευάγριο τον Ποντικό. Από το 1980 ζει σαν ερημίτης στην Ελβετία, στην Σκήτη του Τιμίου Σταυρού, και το 2010 έγινε ορθόδοξος.

Γίνατε ορθόδοξος σε μια προχωρημένη ηλικία. Πολλές φορές τέτοιες αποφάσεις τις παίρνουμε σε προχωρημένη ηλικία. Η μεταστροφή σας στην Ορθοδοξία έλαβε μέρος στη Μόσχα τον Αύγουστο του 2010 και θορύβησε πολύ τους καθολικούς. Είπατε ότι η απόφασή σας ωρίμασε κατά τη διάρκεια της ζωής σας. Είσατε θεολόγος, γνωστός πατρολόγος, ερημίτης. Διηγηθείτε μας πως εξελίχθηκαν τα

πράγματα.

Από μικρός ακόμη έζησα το δράμα της διαίρεσης των χριστιανών: Ο πατέρας μου ήταν προτεστάντης και η μητέρα

μου καθολική. Βαπτίστηκα καθολικός. Στα 21 μου χρόνια αποφάσισα να γίνω μοναχός αλλά ο πατέρας μου αντέδρασε.

Σπούδασα φιλοσοφία και έπειτα για 2 μήνες πήγα στην Ελλάδα με κάποιους φίλους. Ήταν η στιγμή όπου ανακάλυψα την ορθόδοξη εκκλησία.

Στην Αθήνα αρχίσαμε διάφορες συζητήσεις με έλληνες φοιτητές της θεολογικής σχολής οι οποίοι μας φιλοξενούσαν. Μια φορά είπα σε έναν απ' αυτούς -ο οποίος αργότερα έγινε διάσημος θεολόγος: «Όλα είναι όμορφα σε εσάς εκτός από ένα πράγμα. Το ότι είστε χωρισμένοι από εμάς. Αυτός απάντησε: «Κάνεις λάθος. Εσείς είστε χωρισμένοι από εμάς».

Αυτή η απάντηση ήταν ένα σοκ για εμένα. Ήμουν μέλος της καθολικής εκκλησίας όπως εκατομμύρια άλλοι άνθρωποι. Γνώριζα τους προτεστάντες. Τώρα γνώριζα κάτι καινούργιο. Ήξερα ότι την ελληνική εκκλησία την ίδρυσε ο Απ. Πάυλος συνεπώς δεν έστεκε η κατηγορία ότι απομακρύνθηκαν από την εκκλησία της Ρώμης.

Αυτή η συζήτηση μου προκάλεσε ένα σωρό σκέψεις. Τελικά έγινα μοναχός. Αρχικά σε μια μονή βενεδικτίνων στην Γερμανία. Σύντομα οι αδελφοί παρατήρησαν την αφοσίωσή μου στην ανατολική παράδοση. Μετά με έστειλαν στο Chevetogne στο Βέλγιο σ' ένα μοναστήρι βενεδικτίνων ανατολικού ρυθμού. Προσπαθούσα να εμβαθύνω τις σκέψεις μου, διάβαζα, μελετούσα την ιστορία του χωρισμού των εκκλησιών.

Μόνο μια επιστροφή στις ρίζες θα μπορέσει να φέρει μια προσέγγιση. Πράγματι η εκκλησία ήταν ενωμένη για περισσότερο από μια χιλιετία. Πιστεύω να βρεθεί ένας κοινός παρονομαστής, όπως και πολλοί άλλοι το πιστεύουν.

Ο λόγος για τον οποίον αποφάσισα να γίνω ορθόδοξος θα ακουστεί δυσάρεστα στα αυτιά των καθολικών. Έφτασα δυστυχώς στο συμπέρασμα ότι η συμφιλίωση είναι αδύνατη στο επίπεδο των δομών και των ιεραρχιών. Αυτό δεν θα συμβεί,

επειδή η Δύση και η Ανατολή απομακρύνονται η μια από την άλλη κατά τη διάρκεια των αιώνων.

Δεν θέλω να κατηγορήσω κανέναν επειδή είναι δύσκολο να βρεις τον φταίχτη. Πρόκειται για γεγονότα ιστορικά. Όταν κατάλαβα ότι είναι αδύνατον να τα βρουν

οι εκκλησίες αποφάσισα να γίνω ορθόδοξος. Έπρεπε σε προσωπικό επίπεδο να κάνω την δική μου συμφιλίωση.

Προσευχήθηκα πολύ, σκέφτηκα. Δεν ήθελα να κάνω τίποτα άλλο από το θέλημα του Θεού. Επαναλάμβανα συνεχώς στην προσευχή μου: «Εάν δεν είναι σύμφωνο με το θέλημά Σου, στείλε μου ένα σημάδι. Μόνο Εσύ μπορείς να με εμποδίσεις να το κάνω»!

Συναντήθηκα μια φορά στο Μιλάνο με τον Μητροπολίτη Ιλαρίωνα (Αλφέγιεφ). Του είπα τις σκέψεις μου. Ήθελα να δω την αντίδρασή του. Μου είπε ότι θα γίνει το θέλημα του Θεού. Τα υπόλοιπα έγιναν μόνα τους: «Να' μαι εδώ στη Ρωσία και είμαι ευτυχισμένος που είμαι εδώ».

Εν τω μεταξύ τα sites και ο τύπος των καθολικών λένε ότι είστε ένας προδότης

Δόξα τώ Θεώ δεν έχω υπολογιστή και δεν ξέρω τι λένε οι άνθρωποι. Δεν με ενδιαφέρει καθόλου.

Από αφέλεια πίστευα ότι αυτό το θέμα θα περάσει απαρατήρητο, δεν έγινε όμως έτσι. Να, πέρασαν πενήντα χρόνια από όταν

έγινα μοναχός, τριάντα χρόνια απ' όταν αποτραβήχτηκα σε μια απομονωμένη σκήτη.

Όταν θέλησα να γίνω μοναχός, όλοι ήταν εναντίον μου. Ο πατέρας μου ήταν διάσημος επιστήμονας. Το περιβάλλον στο οποίο μεγάλωσα, όλοι οι παιδικοί και νεανικοί μου φίλοι, όλοι ήταν εναντίον μου, κανένας δεν με υποστήριξε, με εξαίρεση τον πνευματικό μου καθοδηγητή, έναν γηραιό ηγούμενο σε κάποιο μοναστήρι.

Πολλές φορές δεν πρέπει να περιμένεις ομόφωνη έγκριση όταν παίρνεις σοβαρές αποφάσεις.

Δεν το φανταζόμουν ότι γενόμενος ορθόδοξος θα υπήρχαν τόσο σφοδρές αντιδράσεις. Δεν έχω τίποτα - το έχω ξαναπεί αυτό- ενάντια στους καθολικούς.

Εγώ απλά πιστεύω στην Μια, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Ο Χριστός θα ξαναενώσει τις εκκλησίες, εμείς οι άνθρωποι δύσκολα θα το κάνουμε.

Αυτό που συνέβη με εμένα είναι μια προαναγγελία αυτού που θα συμβεί έστω και σε έναν άλλον κόσμο.

Πριν 30 χρόνια εγκαταλείψατε το μοναστήρι για να γίνετε ερημίτης στις

Ελβετικές Άλπεις. Πώς βλέπετε το μέλλον σας;

Είδα στη Ρωσία πολλά μέρη που θα μου άρεσε να ζήσω. Μου άρεσε πολύ στην Μονή Βαλαάμ. Οι μοναχοί εκεί με υποδέχθηκαν πολύ φιλικά. Πέρασα μια μέρα με τους ερημίτες.

Είχα την αίσθηση ότι βρήκα αυτό που έψαχνα μια ολόκληρη ζωή. Τελικά όμως πήγα να μείνω μόνος μου στην σκήτη μου στην Ελβετία.

Εάν φύγετε από εκεί, ποιός θα φροντίζει τα πνευματικά σας παιδιά. Τι θα απογίνουν;

Δεν έχω κάποιο ποιμνίο με την πραγματική έννοια της λέξης. Έρχονται στην σκήτη μου πολλοί επισκέπτες για να

εξομολογηθούν και να συζητήσουν μαζί μου. Δεν έχω όμως κάποια ποιμαντική ευθύνη. Σπάνια φεύγω από τη σκήτη μου.....

...Δύο ορθόδοξοι επίσκοποι, τους οποίους γνώριζα πολύ καιρό και με τους οποίους συναντήθηκα στη Μόσχα μου είπαν: «Ήσουν πάντοτε ένας από εμάς. Τώρα κοινωνάμε από το ίδιο ποτήριο». Ακριβώς αυτό επιζητούσα.

Σε όλα τα βιβλία μου μετάφρασα κείμενα τα οποία χρονολογούνται από την πρώτη χιλιετηρίδα. Δηλαδή πριν από το σχίσμα. Ο πάπας Βενέδικτος ο 16ος γνωρίζει την Ορθοδοξία και κάνει συχνές αναφορές σ' αυτήν.

Σε μια από τις ομιλίες του την δεκαετία του '70 (ο τωρινός πάπας) είπε ότι εάν ενώνονταν οι εκκλησίες, η Ρώμη δεν θα είχε το δικαίωμα να απαιτήσει πιο πολύ από ότι είχε την πρώτη χιλιετηρίδα.

Θα ήταν αρκετό να κρατηθεί η ενότητα. Ένας Ορθόδοξος, εγώ ας πούμε, θα έπρεπε να του απαντήσει: «Πολύ ωραία ας επανέλθουμε στο τι ίσχυε την πρώτη χιλιετηρίδα».

Εγώ όμως δεν πιστεύω ότι αυτό είναι δυνατόν. Η καθολική εκκλησία έχει εξαπλωθεί σ' όλον τον κόσμο, αλλά δεν έχει καθόλου ομοιότητες στην Αμερική, στην Αφρική, στην Ευρώπη.

Έχουν διαφορετικές τάσεις, μερικές φορές αντιφατικές και δεν επικοινωνούν μεταξύ τους. Και εάν κάποιοι θα το δέχονταν, κάποιοι θα το αρνιόνταν.

Λένε ότι οι ορθόδοξοι είναι πιο επιφυλακτικοί από τους καθολικούς και όχι αντίθετα.

Το 1861 όταν πήγα στην Ελλάδα οι καθηγητές μου στην Βόννη μου έλεγαν να μην πολυέρχομαι σε επαφή με τους ορθοδόξους: «Είναι σχισματικοί, να μην έχεις επαφές μαζί τους»...

Η δεύτερη Βατικάνεια Σύνοδος άρχισε κάποιες αλλαγές. Έκανε ένα άνοιγμα προς τον κόσμο. Οι καθολικοί θέλουν να δείχνουν φιλικοί προς εμάς...

Πηγή: askitikon.eu